

РЕШЕНИЕ

№ 4283

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **12081** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.220 във вр.с чл.19, ал.2 от Закона за митниците /ЗМ/ и чл.33 от Регламент № 952/2013 г. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.5, ап.12, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Ж., срещу Решение № 32-343208/23.11.2020 г. към MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018 г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., издадено от Директора на Териториална дирекция "В." в Агенция "Митници" /с предишно наименование ТД "С. Морска"/, с което на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ във вр.с чл.48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., за стока с описание: "Лимонена киселина монохидрат" в 2 000 торби x 25 кг – общо 50 400 кг, поставена под режим допускане за свободно обращение с Митническа декларация (МД) с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., е прието, че стоката е с установен непреференциален произход от Китайската Народна република и са установени суми за досъбиране, както следва: по МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. – мита в размер на 657.38 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 4 318.48 лв. и ДДС в размер на 3 017.88 лв., ведно с лихвата за забава върху определените държавни вземания; по МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. - мита в размер на 628.56 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 4 129.18 лв. и ДДС в размер на 2 885.59 лв., ведно с лихвата за забава върху определените държавни вземания.

В жалбата са релевирани възражения за незаконосъобразност на атакувания

административен акт и се отправя молба същият да бъде отменен, като са изложени подробни съображения. Претендират се сторените по делото разноски. В с.з. жалбоподателят не изпраща представител, а процесуалният му представител е депозирал писмено становище от 17.11.2021 г., с което се иска от Съд да отмени оспорения акт по изложените в жалбата съображения, претендират се сторените по делото съдебно-деловодни разноски, включително и адвокатско възнаграждение, въз основа на представен списък за разноските.

Ответникът – Директорът на ТД "В." в Агенция "Митници", чрез юк. К. оспорва депозирания жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, като в полза на ответника бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 05.01.2018 г. с МД с MRN 18BG002005H0000170 на режим за "допускане за свободно обращение" с декларирана стока, въведена на митническата територия на ЕС с контейнери с номера MEDU3369588 и MSCU0245289, с приложени към митническата декларация: Фактура №[ЕИК]/27.10.2017 г. за посочените по-горе контейнери, Опаковъчен лист № GDC17092818/23.10.2017 г., Фактури № № 15608/07.12.2017 г., 1..32299/07.12.2017 г., Проформа фактура № 0..1861/05.01.2018 г., Анализен и Здравен сертификат към [фирма], платежни нареждания за внесени мито и ДДС. Стоката е с описание "лимонена киселина монохидрат в 1 000 торби x 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1, 1 000 колета, общо бруто тегло 25 200 кг, код по Т. 29181400 90, допълнителен код по Т. А999, Износител "Goodchem T. CO. L." – Китай, продавач "Pliner Consult L.." – С., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие за доставка FOB Qingdao.

На 10.05.2018 г. с МД с MRN 18BG002005H0005690 на режим за "допускане за свободно обращение" с декларирана стока, въведена на митническата територия на ЕС с контейнери с номера MEDU3369588 и MSCU0245289, с приложени към митническата декларация: Фактура №[ЕИК]/27.10.2017 г. за посочените по-горе контейнери, Опаковъчен лист № GDC17092818/23.10.2017 г., Коносамент № MSCUOW515400, Фактури № № 15608/07.12.2017 г., 1..32299/07.12.2017 г., Проформа фактура № 0..1861/05.01.2018 г., Анализен и Здравен сертификат към [фирма], платежни нареждания за внесени мито и ДДС. Стоката е с описание "лимонена киселина монохидрат в 1 000 торби x 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1, 1 000 колета, общо бруто тегло 25 200 кг, код по Т. 29181400 90, допълнителен код по Т. А999, Износител "Goodchem T. CO. L." – Китай, продавач "Pliner Consult L.." – С., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие за доставка FOB Qingdao.

Стоката, предмет на МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. е първоначално декларирана за режим на митническо складиране с МД с MRN 17BG002002J0012584.

Към датата на деклариране на стоката в сила е бил Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (в сила от 22.01.2015 г.)

С писмо рег.№ 32-237718/14.08.2020 г., Ц. на Агенция "Митници" уведомява ТД "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с № OCM(2020)18690/07.07.2020 г.,

с рег. индекс в А. 32-201378/14.07.2020 г., с което OLAF информира българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/В1 за избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от [фирма]. Към писмото са приложени Препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № ОСМ(2020)18689/07.07.2020 г. и Финален доклад №(2020)18691/07.07.2020 г. Съгласно препоръката, в Република България, следва да бъдат предприети всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови), в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено дружеството [фирма], като се уточнява, че същото е било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок не са получени никакви коментари от негова страна.

От анализа на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите е прието, че разкрива, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

Установено е, че OLAF е провела проверка на място на територията [фирма] в периода от 20.11.2018 г. (проверката е осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (Доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 – 23.11.2018 г.), с цел да бъде получена подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в Република България на китайска лимонена киселина от компанията.

Европейската служба за борба с измамите е отправила молба (ОСМ (2019) 13824 – 21.06.2019 г.), към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларираните стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос, които към момента на подаването на молбата все още не са били погасени по давност. На 5.11.2019 г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 – 13.11.2019 г.), съгласно който декларираните износни стойности от Китай са значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в Република България.

В допълнение, с писмо рег.№ 32-256511/02.09.2020 г., Ц. С. е предоставило на ТД "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/ писмо от Дирекция "Защита на финансовите интереси на Европейския съюз" /АФКОС/ в Министерство на вътрешните работи /МВР/, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от [фирма] при вноса в Република България.

Относно МД с MRN 18BG002005H0000170, с дата на внос 05.01.2018 г., с декларирана цена по Фактура №[ЕИК]/27.10.2017 г., в размер на 12 875 щатски долара /25 м.т. x 515 щ.д./ и МД с MRN 18BG002005H0005690, с дата на внос 10.05.2018 г., с декларирана цена по Фактура №[ЕИК]/27.10.2017 г., в размер на 12 875 лв. /25 м.т. x 515 щ.д./, е установена декларираната стойност при експорт от Китайска народна република в общ размер на 38 000 щ.д.

В резултат на дейностите по разследване, предприети от OLAF в тясно сътрудничество с митническите органи в държавите-членки, основно засегнати и отчасти с подкрепата на властите в Китай, са идентифицирани като избегнати традиционни собствени ресурси на ЕС (конвенционални и антидъмпингови мита),

подлежащи на събиране, въз основа на доказателствата събрани от OLAF.

Административният орган е приел, че в конкретния случай са приложими разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от OLAF. Прието е, че съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2, изречение второ от Регламент /ЕС/ № 883/2013, докладите, изготвени при разследванията на OLAF, представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях. Посочено е, че докладът е официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК и има обвързваща материална доказателствена сила.

В изпълнение на чл.48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ, след вдигане на стоките, митническите органи са извършили последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи. Позовали са се на разпоредбата на чл.140, § 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), че ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл.70, § 1 от Кодекса. Прието е за безспорно, че от проведеното разследване на OLAF и представените констатации и доказателства от митническите органи на Китай, потвърждават подозренията, че декларираната стойност на внесените стоки не представлява действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, поради което е преминало към определяне на нова митническа стойност.

В хода на административното производство е установено, че в получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от китайските митнически власти не са посочени номера на износни митнически декларации, но стоката е индивидуализирана по контейнери, като двата контейнера № MEDU3369588 и № MSCU0245289 по процесните митнически декларации се съдържат в тях под № 11 и № 12, като в допълнение е посочена дата на фактурата – 27.10.2017 г., дати на вноса – 05.01.2018 г. и 10.05.2018 г., и с износител Pliner consult L., М..

Прието е, че декларираната митническата стойност на така идентифицираните процесни стоки при внос е значително по-ниска от тази при износ. В тази връзка и на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ във вр.с чл.5, т.39 във вр.с чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във вр.с чл.140 и чл.144, § 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 във вр.с чл.77, § 1, б.а, чл.85, § 1, чл.101, § 1 във вр.с чл.102 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във вр.с чл.54, ал.1, чл.56, чл.59, ал.2 ЗДДС във вр.с чл.59 АПК, е издадено Решение № 32-343208/23.11.2020 г. към MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018 г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., на Директора на ТД "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/. Административният орган е отказал да приеме митническата стойност на декларираната стока №1 в МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и декларираната митническа стойност на стока

№1 в МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. В тази връзка е определена нова митническа стойност, както следва:

- на декларираната в МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. стока №1, описана в клетка 31, като "Лимонена киселина монохидрат – 1 000 торби х 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1", 1 000 колета, 25 200 кг общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 32 796.76 лв.;

- на декларираната в МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. стока №1, описана в клетка 31, като "Лимонена киселина монохидрат – 1 000 торби х 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1", 1 000 колета, 25 200 кг общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 31 359.11 лв.

Извършена е корекция на МД с MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018 г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., като е определено:

- за стока №1 по МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. – Кл.43 "Код МО" да се чете: 6; стойността в кл.46 "Статистическа стойност" вместо 22 683.22 лв., да се чете: 32 796.76; стойностите в кл. 47 "Изчисляване на вземанията", да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	32 796.76	6,5	2 131.79
A30	32 796.76	42,70	14 004.22
B00	49 270.81	20,00	9 854.16

Всичко: 25 990.17

- за стока №1 по МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. - кл.43 "Код МО" да се чете: 6; стойността в кл.46 "Статистическа стойност" вместо 21 688.90 лв., да се чете: 31 359.11; стойностите в кл.47 "Изчисляване на вземанията", да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	31 359.11	6,5	2 038.34
A30	31 359.11	42,70	13 390.34
B00	47 095.83	20,00	9 419.17

Всичко: 24 847.85

С издаденото Решение № 32-343208/23.11.2020 г. към MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. е разпоредено да се вземе под отчет начисленият със същото решение ДДС.

По делото беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице Г. З., която даде заключение по следните задачи:

1. Колко е платената или подлежаща на плащане цена от дружеството за процесните стоки и има ли други, подлежащи на плащане суми, свързани с вноса.

2. По какъв ред е извършено плащането.

3. Има ли съответствие между платената цена за стоките и декларираната стойност по процесните митнически декларации.

Вещото лице е установило, че плащанията по описаните фактури, свързани с доставката на лимонена киселина монохидрат, са извършени по банков път. Трите посочени суми в кл.47 на МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. – мита и ДДС: мито – 1 474.41 лв. /ставка 6.5 за 25 т лимонена киселина/, мито – 9 685.74 лв. /ставка 42.7 за 25 т лимонена киселина/ и ДДС – 6 836.28 лв. /ДДС за 25 т лимонена киселина/ са платени. Установено е плащане по банков път и по МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., а именно трите, посочени суми в кл.47 – мито – 1 409.78 лв. /ставка 6.5 за 25 т лимонена киселина/, мито – 9 261.16 лв. /ставка 42.7 за 25 т лимонена киселина/ и ДДС – 6 533.58 лв. /ДДС за 25 т лимонена киселина/, са

платени. Допълнително е установено, че от счетоводството на дружеството се изпраща по електронен път банков документ от 03.10.2017 г. – 25 600 щ.д. и на 05.12.2017 г. – 150 щ.д. за извършени плащания към "П. консулт Л.", с начислено възнаградени към доставчика по Фактура № 124852/27.10.2017 г. в размер на 44 166.48 лв., което е платено. Всеки документ, свързан с доставката на лимонена киселина монохидрат е осчетоводен, осчетоводено е и плащането, съобразно декларираната стойност митническата декларация. Според заключението не се откриват несъответствия, свързани с начисляване на задълженията за плащане и прведените сумикъм доставчиците. Вещото лице отразява в приетото заключение по делото, че правен е въпросът относно посочване на статистическата стойност в кл.46 – вместо декларираните 22 683.22 лв. и 21 688.90 лв. да се променят съответно на 32 796.76 лв. и 31 359.11 лв., като основи за изчисляване на митата и ДДС, съгласно обжалваното решение.

Съдът ще коментира заключението при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства, представени от ответника: с молба вх.№ 3674/03.02.2021 г. (л.122); представени в с.з. от 29.04.2021 г. (л.126); писмени доказателства (л.202); с молба вх.№ 17405/20.05.2021 г. и молба вх.№ 18059/26.05.2021 г. (л.211); документи в превод с молба вх.№ 18658/31.05.2021 г. и молба вх. № 19038/02.06.2021 г. (л.226); С молба вх.№ 38046/03.11.2021 г., писмени доказателства и МД с MRN 17BG002002J0012584/10.12.2017 г. (л.244).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.220 ЗМ преклузивен, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването. Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 26.11.2020 г., видно от приложената обратна разписка (л.15), жалбата е депозирана на 09.12.2020 г., видно от представеното известие за доставяне чрез лицензиран куриер (л.4), и е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по чл.19, ал.1 ЗМ и чл.29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Спазени са административнопроцесуалните правила при неговото издаване и не се констатира допуснати нарушения на същите. Решението е мотивирано, съдържа както фактически, така и правни основания.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съдът, като съобрази, че оспореното Решение е издадено на 23.11.2020 г., намира за необходимо да посочи, че за решаването на настоящия казус са приложими: Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92 за създаване на Митническия кодекс на Общността, отменен съгласно чл.286, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на митническия кодекс на съюза, считано от датата, посочена в чл.288, § 2 – 01.05.2016 г. (Регламент 2913/92 отг.) и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година се въвеждат разпоредбите за прилагане на Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92 за създаване на Митническия кодекс на Общността, отменен съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/481 на Комисията от 1 април 2016 г. и приложим от 01.05.2016 г. съгласно чл.2, § 2 от Регламент 2454/93 (отг.).

На първо място, според чл.11, § 2 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 г. на ЕП и на

Съвета от 11.09.2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (О.) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 г. на ЕП и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 г. на Съвета, докладите на О. представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Съгласно чл.12 § 1, без да се засягат чл.10 и 11 от същия регламент и разпоредбите на Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96, Службата може да изпрати на компетентните органи на засегнатите държави-членки информация, получена в хода на външни разследвания, в достатъчен срок, за да могат да предприемат целесъобразни действия в съответствие с националното си законодателство. Следователно писмата от О. са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях. Докладът или писмото е официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК във вр.с чл.144 АПК и има обвързваща материална доказателствена сила.

Според чл.10, § 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, информацията, предадена или получена в хода на външни разследвания, в каквато и форма да е тя, е защитена от съответните разпоредби.

В конкретния казус писма рег.№ 32-201378/14.07.2020 г., както и рег.№ 32-256511/02.09.2020 г., са изготвени от длъжностни лица, в резултат на разследване, възложено в правомощията на Комисията и същите имат силата на официален документ, който се ползва с удостоверителна сила по отношение на установените в тях факти (л.73).

На второ място, на жалбоподателя е изпратено писмо рег.№ 32-288822/05.10.2020 г., връчено чрез лицензиран пощенски оператор на 07.10.2020 г., съгласно известието за доставяне (л.63), с което е уведомено за началото на административното производство и е дадена възможност за представяне на допълнителни доказателства относно декларирания произход на процесната стока.

Съгласно чл.102, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, длъжникът се уведомява за митническото задължение в предвидената форма на мястото, където възниква или се счита, че е възникнало митническото задължение в съответствие с чл.87. Уведомяването, посочено в първата алинея, не се извършва в който и да е от следните случаи: а) когато до окончателното определяне на размера на вносите или износните мита е въведена временна мярка на търговската политика под формата на мито; б) когато размерът на дължимите вносни или износни мита превишава размера, определен въз основа на решение, издадено съгласно чл.33; в) когато първоначалното решение да не се извършва уведомяване за митническото задължение или да се изпрати уведомление за по-малък от дължимия размер на вносите или износните мита е взето въз основа на общи разпоредби, които впоследствие са обявени за недействителни със съдебно решение; г) когато митническото законодателство освобождава митническите органи от изискването да уведомят за митническото задължение, а според § 2, когато размерът на дължимите вносни или износни мита е равен на размера, вписан в митническата декларация, вдигането на стоките от митническите органи е равностойно на уведомяване на длъжника за митническото задължение.

От своя страна § 3 гласи, че когато не се прилага § 2, длъжникът се уведомява за митническото задължение от митническите органи, когато те са в състояние да определят размера на дължимите вносни или износни мита и да вземат решение. В случая е налице решение на митническия орган, предвид установените допълнително задължения за антидъмпингово мито и ДДС.

Предвид изложеното и наличието на официални документи – писмо от О. относно приключено разследване по случай № ОС/2017/0912/В1 за избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от [фирма], с приложени към същото Препоръка за действия, които да бъдат предприети от България №

ОСМ(2020)18689/07.07.2020 г. и Финален доклад № ОСМ(2020)18691 от 07.07.2020 г. и писмо рег.№ 32-288822/05.10.2020 г. за откриване на процедура по реда на чл.26 АПК, Съдът намира, че е налице редовно уведомяване. Или иначе казано, Съдът не намира да са налице процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател.

За да определят допълнителните вносни задължения за мито, окончателно антидъмпингово мито и ДДС, митническите органи са приели, че митническата стойност на процесната стока при внос е значително по-ниска от тази при износ, констатирано при разследването на О.. Въз основа на писмата на ОЛАФ, чийто изводи за това са формирани във връзка със приключило официално разследване по случай № ОС/2017/0912/В1 относно избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонената киселина в ЕС, от страна на българските митнически власти е извършен последващ контрол, съгласно нормата на чл.84, ал.1, т.1 ЗМ вр. чл.48 от М. на МД с MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018 г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г.

В тази насока е необходимо да се посочи, че основен принцип на движението на стоките в рамките на митническия съюз е, че същото се базира на спазване на разпоредбите за свободно обращение, а не на техния произход, като има изключения, а именно - в търговията между страни, които са в митническия съюз, някои продукти стават предмет на преференциално третиране базирано на произхода. Необходимо е да се отбележи също така, че за правилното прилагане на Общата система за преференции така и във връзка с прилагането на мерките срещу дъмпинг, от съществено значение е вярното деклариране произхода на стоката, което касае стоките в режим за свободно обращение, поради което, и подлежи на контрол по реда на последващата проверка на декларацията по чл.78 МК.

Общата уредба на възможните мерки за защита, които могат да бъдат предприети срещу дъмпингов внос на стоки от трети държави на митническата територия на ЕС, се съдържа в Регламент № 1225/2009 г. (наричан по-долу базовия регламент). Според дефиницията в чл.1, § 2, един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Общността е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа. При установяване на дъмпинг, който причинява вреда на промишлеността на ЕС и ако интересът на Съюза изисква това, Съветът налага с регламент антидъмпингово мито върху вноса на стоки предмет на дъмпинга. Тоест в Регламент № 1225/2009 г. са дефинирани основните понятия и е уредена процедурата за налагане на антидъмпингово мито. Безспорно писмата и официалните документи на О., които се ползват с обвързваща материална доказателствена сила за съда, е доказано деклариране на процесната стока с митнически стойности, които са прекалено ниски в сравнение с друг внос на лимонена киселина, поради което Съдът намира, че вносът, осъществен от [фирма], попада в обхвата на Регламент № 952/2013 г.

Предвид изложеното обжалваното решение е постановено и в съответствие с материалния закон, тъй като внесените с МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/ 10.05.2018 г., стоки попадат в обхвата на Регламент № 952/2013 г., поради което подлежат на облагане с антидъмпингово мито.

На следващо място, доколкото в АПК и субсидиарно приложимия ГПК липсва уредба относно докладите на О. като доказателствено средство (за разлика от изричната уредба в чл.127 НПК), то следва да се има предвид прякото приложение на правните норми на ЕС и конкретно чл.11, § 2 от Регламент /ЕС, ЕВРАТОМ/ № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от OLAF, и за отмяна на Регламент /ЕО/ № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /Евратом/ № 1074/1999 на Съвета, според която разпоредба при изготвяне на докладите на О. и препоръките на Генералния директор се взема под внимание и националното законодателство на засегнатата държава-членка, като докладите, изготвени на тази основа, представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на

държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация; тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях. В конкретния казус приложение намира и разпоредбата на чл.10, § 1 от Регламент (ЕС, № 883/2013 г.). С оглед изложеното следва да се приеме, че писмо рег.№ 32-127236/03.05.2018 г. /ОСМ(2018)9793/27.04.2018 г./, изпратено от О. до Агенция Митници и писмо рег.№ 32-143945/21.05.2018 г. са доказателства от категорията на официалните документи по смисъла на чл.179 ГПК, представляват допустимо доказателствено средство в административната и в съдебната фаза на производството и има обвързваща материална доказателствена сила.

В този смисъл на констатациите в официалните документи на ОЛАФ не могат да бъдат противопоставени на изложените от дружеството-жалбоподател доводи и представени документи, предвид приключилото разследване в хода, на което е установено, че митническата стойност на процесната стока при внос е значително по-ниска от тази при износ. На следващо място, безспорно е, че в МД внесените стоки са посочени с код по Т. 2918 1400 90, като в данните по декларациите "Код по Т.", е вписан допълнителния код А999, съгласно чл.1 §2 от 91/2009 г. на Съвета от 26.01.2009 г.

Според чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавен "Вторични методи за определяне на митническата стойност:

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл.70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от § 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от § 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на § 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойносттаване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойносттаване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойносттаване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в чл.71, § 1, б.д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

Съдът счита, че противно на възраженията в жалбата, митническият орган е събрал доказателства и е изложил мотиви за наличието на обстоятелства, които обосновават

съмнения, че декларираната договорна стойност е занижена почти наполовина. Европейската служба за борба с измамите е отправила молба към китайските митници за съдействие, като с писмо от Дирекция "Защита на финансовите интереси на Европейския съюз" (АФКОС), МВР, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от която декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от дружеството-жалбоподател при вноса в Република България.

По МД с MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018 г., с декларирана цена по Фактура № 0..124852/27.10.2017 г. в размер на 25 750 щ.д. и по МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., с декларирана цена по Фактура № 0..124852/27.10.2017 г. в размер на 12 875 щ.д. е установена декларираната стойност при експорт от Китайска Народна Република в общ размер на 38 000 щ.д. Посочената във декларираната фактура цена на китайския износител не представлява спорно обстоятелство по делото, но тя се явява нереално ниска, спрямо цената, която той е заявил пред Китайските митнически власти. Поради това митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност, а по методите, посочени в чл.74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013.

На стр.3 от оспореното решение са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по чл.74, § 2, последователно по букви от а) до г), поради което наведените възражения в този смисъл от страна на жалбоподателя са неоснователни.

При прилагането на метода по чл.74, § 2, б.а) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г, следва да бъде взета предвид договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително същия момент. След направена справка в митническата Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) за "идентични стоки", не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, от същия износител, със същите характеристики, които да са еднакви във всяко отношение. За приблизително същият период не са установени декларирани митнически стойности по реда на чл.70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за "идентични стоки".

От анализа на данните по чл.74, § 2, б.б) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. не са намерени резултати за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, за които да е установено, че имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, не е установено качеството на декларираните стоки, репутацията им и съществуването на запазена марка като фактори, които определят дали стоките са "сходни". Независимо, че "Лимонената киселина Монохидрат" представлява химикал – химично съединение по формула, което не може да има търговска марка и репутация, както е посочено в жалбата, за процесната лимонена киселина относима характеристика остава качеството на декларираната стока, което не е установено. Освен това, съгласно чл.141 от Регламент за изпълнение на /ЕС/ 2015/2447, във връзка с чл.74, § 2, б.б) от Кодекса, цената на сделката на "сходни стоки" следва да се определи посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл.74, § 2, б.в) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата стойност на декларираните стоки по този метод е необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя.

В конкретния случай в оспореното решение, е посочено, че липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото

сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както е посочено по-горе, не може да бъде установена идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван.

Следващият резервен метод - чл.74, § 2, б.г) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., пък изисква да са налични данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. В конкретният случай, производителят на стоките, обаче не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса и това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки, методът се счита за неприложим.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл.74, § 2, б.г) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. включително, съгласно разпоредбата на чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. Както се установи, липсва информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираната стока, но са налице данни за нейната окончателна износна цена от Китай, което автоматично прави приложим методът по чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. При този метод, митническата стойност се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза – по делото на л. 92 е приложен превод на Окончателен доклад по случай № ОС/2017/0912 на О. (Европейската служба за борба с измамите), в който в т. 4 "П. финансово въздействие на установените факти", се съдържат данни за декларираната стойност на експорта от Китай. Докладът, както се посочи по-горе в мотивите на съдебното решение, е официален писмен документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК и има обвързваща материална доказателствена сила, поради което неоснователно жалбоподателят намира обстоятелствата, посочени в административният акт за недоказани, тъй като липсвала фактура и установено плащане на по-висока стойност от декларираното.

В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; съответната глава от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Съдът кредитира изцяло заключението по допусната и приета по делото ССЧЕ като компетентно изготвено и безпротиворечиво. От същото се установи редовно водено счетоводство от дружеството-жалбоподател, както и извършено плащане. Според вещото лице, обаче е правен въпросът относно посочване на статистическата стойност в кл.46 в двете митнически декларации от 05.01.2018 г. и 10.05.2018 г. - вместо декларираните 22 683.22 лв. и 21 688.90 лв. да се променят съответно на 32 796.76 лв. и 31 359.11 лв., като основи за изчисляване на митата и ДДС, съгласно обжалваното решение.

С оглед изложеното Съдът намира оспореното решение за законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК във вр.с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран и на основание чл.220 от ЗМ във вр.с чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.5, ап.12, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Решение № 32-343208/23.11.2020 г. към MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г., издадено от Директора на Териториална дирекция "В." в Агенция "Митници" /с предишно наименование ТД "С. Морска"/.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.5, ап.12, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. /сто и петдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: